

عنوان مقاله:

بررسی معناشناسی واژگان «همز» و «لمز» در قرآن کریم

محل انتشار:

نخستین همایش ملی واژه پژوهی در علوم اسلامی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

بی بی حکیمه حسینی - استادیار دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم

هدی تیزابی مشهدی - دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته الهیات، گرایش علوم قرآن دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم

خلاصه مقاله:

قرآن کریم، دربردارندهی معانی بسیاری است که هر چه انسان بیشتر در آن فرو می رود، به معانی عمیق تری از آن دست پیدامی کند، از این رو تاکنون تلاش های وسیعی در فهم معنای آیات قرآن صورت گرفته است، که یکی از این روش ها و پدیده هایمهم علمی از نظر کاربرد، بحث معناشناسی الفاظ آیات قرآن کریم می باشد. در همین راستا، این پژوهش با روش توصیفی - تحلیلی و با هدف تعیین معناشناسی واژگان همز و لمز، این دو اصطلاح را، به روش معناشناسی طی 4 مرحله که شامل بخشاول؛ معناشناسی، بخش دوم؛ میدان های معناشناسی، بخش سوم؛ مطالعات متنی و بخش چهارم؛ مطالعات فرامتنی می شود، بررسی کرده است. در نهایت؛ پس از یک مطالعه ی روشمند در این چهار بخش به این نتیجه می رسد که دو واژهی همز و لمز ازدیدگاه معناشناسانه در قرآن به معنی عیب جویی هستند که همراه با وارد کردن صدمه ای در شخص مقابل می باشند و توسطنفس اماره زیبا جلوه داده می شوند و اینکه مفهوم همز و لمز در قرآن با مفهوم آن در دوره های پیش از اسلام و پس از آن متفاوتبوده و قرآن جهان بینی خاصی به این واژه بخشیده است.

کلمات کلیدی:

معناشناسی، همز و لمز، عیب جویی، صدمه زدن، نفس اماره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/508489>

